

1

"เฮ้ ได้ยินข่าวหรือเปล่า พี่ไผ่ใหม่คบกับพี่เพ็ญแล้ว!!!"

เสียงของเกี้ยวซ่า สาวหน้าหมวยถักผมเปียสองข้าง ซึ่งทำหน้าที่เป็นผู้สื่อข่าวประจำห้อง 5/3 ประกาศขึ้นมา ไม่นานพวกสาวๆ ในห้องก็พากันรวมกลุ่มขึ้นเพื่อเฝ้าที่ถึงข่าวใหญ่นี้

ฉันมองไปที่กลุ่มเพื่อนในห้องอย่างแข็งๆ แล้วหยิบเอาหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นขึ้นมาอ่านแทน คาบนี้ว่าง ว่างทั้งโรงเรียนเลย เพราะว่าพวกอาจารย์เข้าประชุมกันหมดทั้งโรงเรียน พวกผู้ชายก็พากันไปเตะบอลและเล่นดนตรีกันหมดแล้ว --; พวกผู้หญิงส่วนหนึ่งอยู่ในห้อง อีกส่วนก็ไปที่ชมรม ตอนนี้เพิ่งจะสิบเอ็ดโมงกว่าๆ พวกอาจารย์จะประชุมเสร็จตอนเที่ยงพอดี แล้วก็เพิ่งจะมาประกาศให้รู้เมื่อชั่วโมงที่แล้ว ฉันอุตส่าห์แบกหนังสือฟิสิกส์ที่มีเรียนในคาบนี้มา แฮ่ -O-=3

"หา~ พี่ไผ่ใหม่ที่หน้าจืดๆ ห้องเจ็ดนั้นนะนะ o_o!"

เสียงสาวๆ รุมกันถามเกี้ยวซ่า

"เอออออ คนนั้นแหละ"

"ว่า! แย่จัง หนุ่มหล่ออันดับสองของโรงเรียนมีแฟนไปแล้วจันได้"

ตอนแรกเห็นเกลียดกันจะตาย แล้วทำไมถึงมารักกันได้นะ!"

เสียงพึมพำของสาว ๆ ในห้องดังขึ้นมา เพราะเสียดายหนุ่มฮอต ที่พวกเธอช่วยกันทะเลาะแค้นโหดให้มันรักไปซะแล้ว

ไม่ต้องแปลกใจที่คนส่วนใหญ่จะเห็นผู้หญิงหัว แสบ ซ่าส์มากมาย จากโรงเรียนนี้ นั่นก็เป็นเพราะว่าพี่วาย สาวซ่าส์ประจำห้อง 6/1 ค่ะ ใจที่ธันวา หนุ่มสุดเซอร์ผู้ครองตำแหน่งหนุ่มฮอตอันดับหนึ่งของโรงเรียนไปได้ และนั่นคือจุดเริ่มต้นของพวกผู้หญิงวิปริตและผู้ชายโรคจิตในโรงเรียนนี้! เพราะหลังจากที่พี่ธันวากับพี่วายจบไปเมื่อเทอมที่แล้ว นักเรียนหญิงจำนวนมากก็ปฏิวัติตัวเองให้เป็นสาวแสบซ่าส์ขึ้นมาบ้าง และผู้ชายจำนวนมากก็เปลี่ยนตัวเองให้ต่ำลง (หมายถึงเซอร์ๆ นั่นแหละ แต่หน้าตาไม่ตีเท่าพี่ธันวาก็เลยดูพิลึก =_=)

แต่นั้นยังไม่พอ เมื่อเดือนที่แล้วพี่เดือนห้อง 6/6 สาวจิ้มแฉ่งหนา เตอะผู้เป็นประธานชมรมห้องสมุด และครองตำแหน่งนักเรียนดีเด่นสามปีซ้อนได้ตกลงปลงใจไปกับพี่กวาง หนุ่มฮอตอันดับสามซึ่งเป็นมือเบสของวงโรงเรียนท่ามกลางความช็อคของทุกคน หนุ่มหล่อกับยัยแฉ่ง! แต่มีน้อยคนที่รู้ว่าสาวน้อยสวยใสที่โฆษณาหนักฝรั่งในทีวีก็คือยัยแฉ่งผู้แสนแฉ่มคนนี่เอง! และก็เหมือนเดิม พวกผู้หญิงแห่กันเข้าห้องสมุดมากขึ้น ส่วนพวกผู้ชายก็หันมาเล่นดนตรี (อันนี้ถือว่าเป็นเรื่องดี)

แล้วนี่ยังมียัยจิดกับเพลย์บอยโผล่มาอีก ต่อไปสาว ๆ ก็คงจะแห่กันเข้าชมรมคหกรรม (ที่พี่ไยใหม่อยู่ขณะนี้) และได้พวกหนุ่ม ๆ ก็คงจะทำตัวเป็นเพลย์บอยเหมือนพี่เพ็ญอีกตามเคย --; ฉันทันนี่ก็เป็นเรื่องดีสำหรับสาว ๆ นะ เพราะใคร ๆ ก็อยากจะมีหนุ่ม ๆ มาตามจีบนี่นา -- ฉันทันเองก็ด้วย ฮ่า ๆ >_< (แต่ไม่มี v.v)

"ไม่รู้สิ แล้วอีกอย่างนะ ฉันทันได้ยินข่าวมาว่าพี่มีมีจะย้ายไปเรียนที่อื่นด้วย!"

"ว่าไงนะ พี่มีมีจะย้ายไปเรียนที่อื่นหรือ o.O!"

ฉันทันร้องขึ้นอย่างตกใจสุดหัวใจตะตึงโหน่งดวงน้อยๆ ที่ไม่มีใครจ้อง (และไม่มีใครเอา v_v) แล้วก็เงยหน้าขึ้นมาจากหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่น

ในมือ และหันไปทาง Kiev อย่างตกใจ พี่มีมีเป็นประธานนักเรียนหญิงของโรงเรียน สวย เก่ง แต่นิสัยเป็นคุณหนูมาก พี่มีมีจะวินแตกถ้าใครทำให้เธอไม่พอใจ นั่นจึงทำให้มีคนชอบเธอน้อยมาก และฉันก็เป็นหนึ่งในส่วนน้อยนั่นด้วยสิ แต่ฉันก็ไม่ใช่สาวกตัวจริงของพี่มีมีหรอกนะ ก็แค่แอบปลื้มอยู่ห่างๆ พี่มีมีเป็นผู้หญิงที่สวยงามที่สุดในโลกเลยละ --"

"ใช่ล่ะสิ ก็เพราะว่าพี่มีมีของเธอเนะเป็นคนจ้ำพวกเด็กพาดิซัย มารุมตบพีไยใหม่เมื่ออาทิตย์ที่แล้วยังไงล่ะ"

"เป็นไปไม่ได้ พี่มีมีไม่ทำอย่างนั้นหรอก!"

ฉันเถียงทันที

"เป็นไปแล้วละ ตอนนี้พี่มีมีก็ออกไปแล้วด้วย เธอระวังตัวไว้ดีๆ เลยนะยัยซีอิ้ว ตอนนี้พวกชมรมคหกรรมกำลังจ้องเล่นงานคนที่เกี่ยวข้องกับพี่มีมีด้วย -0-"

"อย่ามาล้อเล่นน่า ฉันไม่เชื่อหรอกว่าพี่มีมีจะเป็นคนทำนะ >_<~"

"ชาวต่อไป -0-"

Kiev ขำพูดขึ้นต่อโดยไม่สนใจฉัน

"ตอนนี้ผู้หญิงทุกคนกำลังแอนตี้เครื่องสำอาง"

"ว่าไงนะ!"

ฉันร้องขึ้นมาอีกรอบ

"แอนตี้เครื่องสำอาง! ใช่แล้ว จากที่ฉันไปสำรวจมาเมื่อกี้ เพื่อนๆ นักเรียนหญิงลงความเห็นว่ พวกผู้ชายส่วนมากจะชอบคนน่ารักสวยใส อย่างเป็นธรรมชาติมากกว่าที่จะโปะแป้งหนาๆ ทาปากแดงเข้ม และแก้มแดงปัด..."

"...ฉันเห็นด้วยนะ"

โบว์หมี เพื่อนอีกคนแทรกขึ้นมา

"พี่ว้าย พี่เดือน และพีไยใหม่ ไม่มีใครใช้เครื่องสำอางเลยสักคน นั่นเป็นสาเหตุให้พี่ทั้งสามคนเอาชนะใจหนุ่มฮอตสามอันดับแรกของโรงเรียนไปได้ ถ้าฉันไม่ใช้เครื่องสำอาง เธอว่าคินตาเขาจะเลือกฉันหรือเปล่า ~.,~"

มีเสียงพิมพ์ให้เห็นด้วยไปทั่ว --; เฮอะ แอนตี้เครื่องสำอางหรืออะไรกัน ฉันว่าผู้หญิงแต่งหน้าสวยดีออก (เหมือนพีมีมิง) ไม่ใช่หน้าจืดๆ อย่างพีไยใหม่ แล้วก็อีกอย่างนะ ถ้าพวกสาวๆ ในโรงเรียนไม่โปะแป้งเป็นจ้วมา งานนี้โรงเรียนได้กลายเป็นโรงเรียนพิศวงแน่ ฉันยินดีที่จะมีเพื่อนเป็นจ้วนะ ไม่ใช่เป็นเงาะป่า --; แต่ถึงยังไงก็ช่างเถอะ ฉันไม่มีเพื่อนนี่นา == (พวกนี้เป็นแค่เพื่อนร่วมชั้น)

"งั้นตอนนี้ก็เหลือแค่พาสต้าที่เป็นอันดับสี่ กับน้องคินตาที่เป็นอันดับห้าละสิ"

"ใช่ พาสต้า เขาหล่อมากจริงๆ ฉันเพิ่งได้เจอใกล้ๆ ก็เมื่อวานนี่แหละ แทบละลายแน่ะ ~~~"

"ฉันก็ชอบพาสต้านะ ดูเท่ๆ ดี >_<"

"ฉันว่าเขาหล่อกว่าพีธันวาอีก แต่ก็อย่างว่านะ ถ้าเขาพูดกับคนอื่นมากกว่านี้หน่อย ก็คงได้เป็นที่หนึ่งแทนพีธันวาแน่ๆ"

"ไม่รู้สิ แต่ฉันชอบคินตางี้เลย คนอะไรน่ารักซะมัด >..<"

ฉันเปิดหนังสือการ์ตูนขึ้นมาอีกครั้ง แล้วนั่งหันหลังให้พวกนั้น --; บ้าผู้ชายกันจริงๆ อีตาสพาสต้าบ้าบออะไรนั่นนะ ชอบเข้าไปได้ยังไง ชี้เก็กจะตาย +_ = คิดว่าทำหน้าโหดแล้วจะเท่หรือ นิสัยก็สุดแสนจะแย่ ควงผู้หญิงได้ทุกวัน (ไม่ใช่ผู้หญิงโรงเรียนของฉันหรอก แหม ไม่ใช่ว่าผู้หญิงโรงเรียนของฉันจะไม่สวยนะ ส่วนมากคนหล่อๆ สวยๆ เขาจะชอบมีแฟนต่างโรงเรียนกันนะ) แถมยังชอบมีเรื่องกับคนอื่นอีก สำหรับฉันนะ ถ้าจะโหดให้หมอนี่ ก็คงจะโหดให้เป็นผู้ชายที่โหดที่สุดในโรงเรียนมากกว่า

อันที่จริงฉันเคยเห็นหมอนั่นแค่ครั้งเดียวเอง (ในระยะสิบกิโลเมตร) ตอนที่ปฐมนิเทศนักเรียนชั้น ม.4 จากนั้นฉันก็ไม่เคยเห็นมนุษย์นามว่า พาสต้าในโรงเรียนอีกเลย (เป็นปีแล้วนะเนี่ย) ที่ฉันพูดๆ มาเนี่ย ก็ฟังคนอื่นเขามาทั้งนั้นแหละ --!

ที่จริงฉันก็ไม่ควรจะทำอะไรกับหมอนั่นนะ แต่ฉันดันไปรู้ว่าหมอนั่นเป็นลูกชายเจ้าของร้านอาหารอิตาเลียนที่เป็นที่นิยมของผู้คนตอนนี้ ร้านบ้านั้นเพิ่งมาเปิดได้แค่สองเดือนเอง แต่ทำเอาร้านขายข้าวवादแกง

ของแม่ฉันที่เปิดมาสามปีเจ๊งอย่างไม่เป็นท่า เมื่อเป็นอย่างนี้ แม่ก็เลยหักค่าขนมฉันลงอีกนะสิ ฉันเลยต้องห่อข้าวมาโรงเรียนให้คนสมเพชทุกวัน เจ็บใจนัก --^

ดั่งต้อง~

อดบอกว่าหมดคาบตั้งขึ้นเป็นสัญญาณให้ฉันเตรียมพร้อมฉันฉาบหน้าของตัวเองไว้ด้วยปูนซีเมนต์ตราเสือปูนดีของเมืองไทย ก่อนจะลงไปกินข้าวที่โรงอาหาร --; ฉันโยนหนังสือการ์ตูนลงไปในปี แล้วก็เดินออกไปพร้อมกับคนอื่น

ไม่นานก็ถึงโรงอาหารขนาดใหญ่ของโรงเรียน ฉันเดินเบียดเสียดกับนักเรียนคนอื่นๆ เพื่อแย่งชิงโต๊ะนั่งว่างๆ และอยู่ใกล้พัดลม ฉันกินข้าวคนเดียวตลอด คือฉันเข้ากับคนอื่นยากนิดหน่อย ก็เลยไม่มีเพื่อนสนิทนะ -- สุดท้ายฉันก็นั่งตรงโต๊ะตัวสุดท้ายที่อยู่ในมุมที่ที่สุดและร้อนที่สุดด้วย ให้มันได้อย่างนี้ --^

แต่จะว่าไปมันก็ดีเหมือนกันนะ มานั่งตรงนี้จะได้ไม่มีคนมองฉันแปลกๆ อีก --; แต่ว่าร้อนอึบอ้ายเลย เมื่อไหร่ประเทศนี้จะมีหิมะตกสักทีน้ำ ~~ อยากใส่ผ้าพันคอกับรองเท้านูเหมือนสาวเกาหลีจังเลย...

กับข้าววันนี้คือผัดกะเพราไก่ อีกแล้ว T T; เอ้อ...ผัดกะเพราจานเดียว เธอก็เดินไปจากฉัน...เบื่้ออาหารที่รสชาติมัน...อ้ำมम्म =O=;

แม้ทำกับข้าวอร่อยจริงๆ แต่ทำไมถึงเจ๊งได้นะ เพราะร้านอิตาเลียนบ้าๆ นั้นที่เดียว --^ แพงก็แพง แต่ทำไมยังมีคนไปกินเยอะแยะขนาดนั้น น่าโมโหจริงๆ ชีวิตที่เคยสดใสของฉันตกต่ำเพราะร้านนั้นร้านเดียว --^ จากที่เคยนั่งมอเตอร์ไซค์รับจ้างมาโรงเรียน ตอนนี้ฉันต้องเปลี่ยนเป็นเดิน บ้านฉันห่างจากโรงเรียนตั้งเกือบหนึ่งกิโลเมตรนะ เดินจนขาอันเรียวสวยของฉันจะขึ้นกล้ามเนื้อแล้ว ฮือ T_T

ตึก!~

"นั่งตรงนี้แหละ ที่อื่นเต็มหมดแล้ว"

เสียงพูดของผู้ชายตั้งขึ้นตรงข้ามฉันนี่เอง พวกผู้ชายสามสี่คนกำลังนั่งลงตรงโต๊ะเดียวกับที่ฉันนั่งอยู่

O.O!

"มองอะไรชะยัยเพ็ง ลูกไปนั่งที่อื่นเซ"

ผู้ชายผมสีน้ำตาลที่ไว้ผมยาวปรกหน้าพูดขึ้น พวกนี้เป็นรุ่นพี่นี่นา
ฉันมองไปที่พวกเขาอย่างงงๆ อะไรกันเนี่ย แค่โต๊ะในมุมมืดๆ แคบๆ
ร้อนๆ ก็มาแย่งฉันนั่งซะได้ ฉันเพิ่งลงมือกินข้าวไปได้แค่สองคำเอง ไล่
ฉันไปแล้ว จะให้ฉันยืนกินหรือยังไง ถ้าถือห่อข้าวออกจากโรงอาหาร ฉันก็
โดนหักคะแนนนะสิ T_T (มีกฎเงาของโรงเรียนอยู่ข้อหนึ่ง คือห้ามนำ
อาหารออกมาจากโรงอาหาร --)

"แต่ว่าฉันมานั่งก่อนนะ TOT"

ฉันพูดขึ้นหลังจากกลืนข้าวคำที่สามลงไปเรียบร้อยแล้ว

"มีปัญหอะไรชะ บอกให้ไปก็ไปสิวะ อยากรโดนหรือไง!"

รุ่นพี่หน้าโหดมากคนหนึ่งตะโกนใส่ฉันดั่งลั่นจนนักเรียนคนอื่นฯ
เริ่มหันมาให้ความสนใจแล้ว พวกนี้นี่สยแยะชะมัด! เป็นรุ่นพี่แล้วรังแก
รุ่นน้องหรือ ฉันไม่ยอมหรือกนะ!

"จะไปหรือไม่ไป นับหนึ่งถึงสาม ถ้าไม่ไป เธอโดนตีแน่ยัยเพ็ง"

"หนึ่ง"

เดี๋ยวก่อนสิ ขอเวลาฉันเก็บห่อข้าวก่อนสิ TAT; ไม่ยอมก็ต้องยอม
ละ พวกนี้มีตั้งสามคน แถมยังเป็นผู้ชายตัวโตอีก T_T

"สอง"

ใจร้ายจังเลย T.T

"สาม"

ขอปิดฝาห่อข้าวก่อนสิ >O< ขณะที่ฉันกำลังพยายามปิดฝาห่อข้าว
ด้วยมือสั้นๆ อยู่那儿 รุ่นพี่คนหนึ่งก็เดินอ้อมมาหาฉัน อ้าย เกือบชะมัด
เจาะหูเจาะปากจนพรุณเลย ทำไมอาจารย์ฝ่ายปกครองถึงไม่จัดการกับ
พวกนี้ละ >O<;

"ไปแล้วค่า >O<"

ฉันร้องแล้วก็ลุกขึ้นทันที แต่รุ่นพี่พรุณเข้ามาจับมือของฉันไว้ก่อน
กรีดตด ปล่อยฉันๆ >_<

"อะ...ฉันกำลังจะไปแล้วอะ TAT"

ฉันบอกเสียงสั้นๆ อย่างหวาดกลัว หมอนี่เถื่อนชะมัด T_T รุ่นพี่หู
พรุนไม่พูดอะไร แถมยังไม่ยอมปล่อยมือของฉันอีก ให้ตาย นักเรียนคน
อื่นๆ กำลังมองอยู่นะ ฉันแทบจะได้ยินเสียงหัวเราะคิกคักมาจากพวก
เกี้ยวซ่าที่อยู่โต๊ะถัดไปเลยล่ะ พวกนั้นชอบหัวเราะตอนที่ฉันเป็นจุดเด่น
อย่างนี้ T_T

ตู่บ!

มีคนโยนกล่องอะไรไม่รู้มาบนโต๊ะ สักพักเสียงกระซิบกระซาบก็
ดังขึ้น ผู้ชายตัวสูงคนหนึ่งยืนอยู่ตรงหัวโต๊ะ เขาดูโหดพอๆ กับรุ่นพี่ที่
กำลังจับมือฉันไว้ แต่หมอนี่ดูดีกว่ตั้งเยอะ -.- ถ้าจะพูดให้ถูกก็คือดูดี
มากมาย >_< ผมยาวสีบลอนด์ปรกหน้า นัยน์ตาสีเทาเข้ม หูย อย่งกับ
ฝรั่งนะ! ที่โรงเรียนมีคนหล่อถึงขนาดนี้ แต่ทำไมฉันไม่รู้เลยล่ะ~

เขานั่งลงตรงที่นั่งตรงข้ามกับฉันหน้าตาเฉยเหมือนไม่รับรู้อะไร
ทั้งสิ้น แต่เมื่อเขารู้สึกตัวว่าพวกรุ่นพี่สามสี่คนที่นั่งอยู่ก่อนแล้วกำลังมอง
เขาอยู่ เขาก็เงยหน้าขึ้นและมองหน้าแบบเรียงคน (รวมทั้งฉันด้วย -_-)

"มองหาอะไรอะ"

เขาถามขึ้นด้วยน้ำเสียงหงุดหงิด แล้วก็ลากกล่องแบนๆ ที่เขาโยน
มาเมื่อกี้เข้ามาใกล้ตัว พิซซ่านี่ น่ากินจังเลย แต่...ฮึ้ย ฉันไม่แตะอาหาร
อิตาเลียนเด็ดขาด TAT

"เปล่า"

รุ่นพี่อีกคนตอบเบาๆ โห ตัวโตๆ ของเขาดูหดลงไปเยอะเลย
คงจะกลัวนายผมบลอนด์นั่นมากสินะ

"เปล่า? แล้วมองหาอะไรกันนักหนาอะ!"

นายผมบลอนด์ตะโกนเสียงดังอย่างโมโห TOT น่ากลัวชะมัด นาย
ฟ้าผ่านี้เป็นใครกัน

รุ่นพี่หูพรุนที่จับมือฉันไว้ปล่อยมือฉันออก แต่ดันกระซอกห่อข้าว
ของฉันออกไปจากมือ ก่อนจะขว้างมันลงไปบนพื้นต่อหน้าทุกคน

○_○~

"จำไว้นะ อย่าบังอาจมายุ่งกับพวกฉันอีก"

รุ่นพี่หูพรุณพุดชู ฉันละสายตาออกจากกล่องข้าวที่กองอยู่บนพื้น แล้วก็หันมาทางรุ่นพี่คนนั้น ฉันรู้สึกงุนงงกับตัวเองที่ไปทั้งตัวด้วยความโกรธจากนั้นก็กำมือแน่น และพยายามควบคุมอารมณ์ของตัวเองไว้

"อะ...ฉันไม่ได้ยุ่งกับพวกพี่เลยนะ พะ...พวกพี่ต่างหากที่มาแย่งที่ที่ฉันนั่งอยู่ก่อนนะ"

ฉันตะโกนใส่รุ่นพี่หูพรุณไปด้วยเสียงอันดังจนทุกคนในบริเวณนั้นเงยและมองมาที่ฉันเป็นจุดเดียว ยกเว้นผู้ชายรูปหล่อที่นั่งอยู่โต๊ะ เขาเปิดกระป๋องโค้กแล้วก็ดื่มมันอย่างสบายใจ โดยไม่แคร์เหตุการณ์ตรงหน้านี้แม้แต่ชนิดเดียว

เพียะ!

เกิดเสียงดังเพียะขึ้น แล้วฉันก็ล้มลงไปกองอยู่บนพื้น โบกหน้าด้านซ้ายของฉันซาไปหมด รุ่นพี่พวกนั้นยิ้มเยาะฉันอย่างสะใจแล้วก็เดินจากไป ทิ้งไว้แต่เสียงกระซิบกระซาบของนักเรียนคนอื่นๆ ที่เห็นเหตุการณ์ทั้งหมด ฉันเดินไปเก็บห่อข้าวของตัวเอง แล้วก็เอาเศษข้าวทั้งหมดไปทิ้งในถังขยะ ตัวฉันสิ้นไปหมด แล้วก็เดินไปที่อ่างล้างมือข้างๆ

ผัวะ!

"กร๊อตต"

มีเสียงกร๊อตตอย่างตลกใจดังขึ้นมาจากทางด้านหลัง แต่ฉันไม่ได้หันไปดู

พลัก!

ฉันล้างกล่องข้าวของตัวเองโดยไม่ได้หันไปดูเสียงดังนั้นเลย ไม่สนใจแม้แต่เสียงของผู้คนที่กร๊อตต ตอนนี้แก้มของฉันเริ่มเจ็บขึ้นมาแล้วละ T_T

ตุ๊บ!

ฉันล้างมือที่มีแต่เม็ดข้าวติดเต็มไปหมด ยังมีเสียงดังตุ๊บตุ๊บและเสียงร้องของผู้คนอยู่ แต่ฉันไม่ได้สนใจ ได้แต่ถูมือที่โดนไฉ่รุ่นพี่คนนั้นจับออกอย่างแรงจนหนังแทบถลอก อีๆ ไฉ่รุ่นพี่บ้า T-T

ป้าบ!

เสียงดังหยุดไป เสียงกรีดร้องเช่นกัน ลักพักเสียงพิมพ์ของคนอื่นๆ ก็เริ่มดังขึ้นมาแทนที่ จากนั้นก็เงียบไป มีคนเดินเข้ามาที่อ่างล้างมือที่ฉันกำลังล้างมืออยู่ ผู้ชายผมบลอนด์คนนั้นเปิดก๊อกน้ำล้างมือของเขา แล้วก็เดินไปที่โต๊ะตัวเดิม

ฉันเก็บกล่องข้าวของตัวเอง และพบว่าลืมนำกล่องกับส้อมไว้บนโต๊ะ จึงเดินไปเอา นายผมบลอนด์ยังนั่งนิ่งเมื่อฉันเดินไปถึงโต๊ะ เอ๊ะ! ทำไมเขาถึงมีแผลที่มุมปากล่ะ เมื่อกี้ไม่เห็นมี แต่ฉันไม่สนล่ะ >_< หล่อแบบเถื่อนๆ นี่ฉันไม่ยุ่งด้วยเด็ดขาด (อันที่จริงก็ไม่ค่อยมีใครอยากยุ่งกับฉันนักหรอก v.v) ฉันหยิบช้อนกับส้อมบนโต๊ะ แล้วก็รีบเดินออกไปอย่างรวดเร็ว

ฉันขึ้นมานอนห้องเรียนและเอากล่องข้าวไปเก็บไว้ในกระบะเป่าใบ >_<~ หว้า เมื่อกี้หน้ากลัวชะมัด แต่ฉันก็เข้มแข็งสุดๆ ไปเลยแะะที่ไม่ร้องไห้ออกมา แม่จ๋า ภูมิใจในตัวลูกสาวคนนี้ของแม่ด้วยเถอะ TAT แต่ฉันหิวข้าวสุดๆ เลย ทำไมสาวน้อยผู้น่ารักอย่างฉันต้องมาเจอเรื่องแบบนี้ด้วย ไม่ยุติธรรมเลย T-T นายผมบลอนด์นั้นหล่อจึ้งเลยแะะ แต่ใจดำที่สุดที่ไม่ยอมมลุกขึ้นมาช่วยฉันเลย

"ซีอีว >O<"

เกี่ยวข่าเรียกชื่อฉันดังลั่นห้อง โชคดีนะเนี่ยที่อาจารย์ไม่อยู่ ไม่งั้นโดนดูแ่นๆ --; แล้วนี่เรื่องอะไรกัน ถึงต้องตะโกนเรียกชื่อฉันชะงัดขนาดนั้น ยอมรับกันแล้วหรือว่าฉันหน้าคล้ายชินโซลกี -- (เน็ตไอดอลอันดับสองของเกาหลี)

"ยัยซีอีว"

เกี่ยวข่าเรียกชื่อฉันอีกครั้งเมื่อเข้ามาใกล้ เธอชอบเด็กน้อย แสดงว่ายัยนี้รับวงขึ้นมาบนห้องนี้อย่างรวดเร็วเลยสินะ --

"อะไรหรือ"

"ผะ...ผู้ชายคนนั้นนะ เห็นหรือยัง ผู้ชายคนนั้นคือพาสต้า หนุ่มฮอตอันดับสี่ของโรงเรียน >O<"

"คนไหนหรือ --α"

"คนผมมบลอนด์ที่นั่งอยู่โต๊ะเดียวกับเธอยังไงล่ะ"

"อ้อ คนนั่นเอง หล่อจ้งเลยเนอะ อิจฉาฉินอะดิ --,-"

"อิจฉาที่โดนโยนกล่อ่งข้าวหรือ...ไม่มีทาง -O-"

เฮ้ ไม่เห็นต้องจี้ใจฉินขนาดนั้นก็ได้ ต่อไปฉินคงโดนคนมองมากขึ้นแน่ๆ TAT แต่ฉินคงจะหยุดเอากล่อ่งข้าวมาโรงเรียนไม่ได้จนกว่าแม่จะมีรายได้ดีกว่านี้ T-T

"ซีอิ้วว"

สาวๆ ในกลุ่มของเกี้ยวซ่าวิ่งมาพลาจเรียกชื่อฉิน เหมือนที่ขี้ขี้เกี้ยวซ่าทำเมื่ออีกไม่มีผิด

"ซีอิ้ว เธอเป็นอะไรกับพาสต้าอะ"

โบว์หมีถามจนแทบลืมหายใจ

"ฉินเป็นอะไรกับใครนะ --α"

"พาสต้าไง อย่มาทำไขสือเลยนะ แอบไปรู้จักกันตอนไหน"

"พูดอะไรของเธอโบว์หมี ฉินไม่เคยรู้จักหมอนั้นเลยนะ"

"แต่ว่าเขา...เขาแค้นให้เธอหลังจากที่รุ่นพี่พวกนั้นลুকไป พาสต้าตามไปจัดการพวกนั้นให้เธอ"

"ว่าไงนะ อย่มาพูดบ้าๆ หน่อยเลย ฉินยังเห็นเขากินข้าวอยู่บนโต๊ะเหมือนเดิม"

"ล้อเล่นนำ พาสต้าตามไปต่อยรุ่นพี่พวกนั้นจนน่วมไปเลยละ เธอไม่เห็นหรือไง"

"ไม่"

"ฉินเห็นซีอิ้วล้างมืออยู่ที่อ่าง ยัยนี้อาจจะไม่เห็นตอนที่พาสต้าต่อยพวกรุ่นพี่ก็ได้"

ก้านหลิว เพื่อนอีกคนในกลุ่มของเกี้ยวซ่าพูดขึ้นมาบ้าง

"บอกมานะว่าเธอเป็นอะไรกับพาสต้า"

ทั้งสามคนถามขึ้นพร้อมกัน

"ไม่ได้เป็นอะไร --"

